

De oude Molen Zeldenrust

De Meulen, zoals wij die noemden in mijn jeugd, was een trekpleister voor jong en oud. Hij stond achter het molenaarshuis van de familie Thijssen aan de Hoogstraat, net naast het huidige kermisterrein.

De boeren kwamen met hun transportfiets of paard en wagen het koren brengen om het te laten malen. Als de molen gesloten was en er niemand meer was, kwam de jeugd uit de buurt er soms kattenkwaad uithalen. Dit kon alleen als de familie Thijssen of de toenmalige mulder Harrie Toonen weg waren. Wanneer de molen draaide was het voor ons kinderen verboden gebied en alleen onder toezicht mocht je naar boven.

Verschillende keren ben ik daar geweest en keek dan mijn ogen uit hoe alles draaide en bewoog.

Foto Theo Dinnissen, molen voor 1927

Het was een genot om te kijken naar de tandwielen die in de tandraden draaiden en dit alles van hout.

Herkomst van de molen

Dit was in mijn ogen een waar kunstwerk vooral als je bedenkt dat deze molen al in 1736 was gebouwd, door molenbouwer G. Jacobs uit Geertruidenberg.

Het was een molen van het type standaard windmolen waardoor het hele spektakel binnenin alleen draaide op de wind. Ik vond dit fascinerend om te zien.

De molen is verplaatst naar Raamsdonkveer en vandaar in 1890 naar Overasselt gekomen. Vanaf 1929 is de familie De Kleijn eigenaar en door een huwelijk met een van de dochters, werd later de heer H. Thijssen eigenaar.

In de jaren vijftig is hij gestopt met malen op wind en overgegaan naar elektrisch malen. Het karakteristieke uiterlijk van deze molen was in die tijd een blikvanger als je ons dorp binnenkwam.

De molen stond hoog op de Molenberg en was aan de zijkanten rijk beschilderd. Verder had hij een fraaie originele rode bies op de gele kast.

Vlak bij de uiteinden van de wieken hadden ze in de oorlog de Nederlandse vlag geschilderd. Naar het schijnt werden de wieken in een speciale stand gezet als waarschuwing bij razzia's van de Duitsers.

Speelparadijs voor de jeugd

De molen heeft trouwe dienst gedaan tot de beginjaren vijftig. Maar toen hij buiten gebruik was en er niet meer zo goed op gelet werd, was het een speelparadijs voor de jeugd van Overasselt. Ook begon Huub, de zoon van Thijssen samen met mijn

broer duiven te houden op de bovenste zolder. Er werd er een duivenclubje opgericht, maar dit was maar van korte duur. Toen ik een keer 's maandags op school kwam kreeg ik, en ook alle leden van de duivenclub, van Huub mijn handen vol gestopt met snoep. Hij had als penningmeester de druk niet kunnen weerstaan en al het clubgeld omgezet in snoep. Op de ingelaste vergadering was hij zich van geen schuld bewust, want volgens hem hadden wij het toch allemaal zelf opgegeten! Dit was het einde van ons clubje. Van al het kattenkwaad wat er uitgehaald werd herinner ik me nog het beste dat we de kippen van Huub Thijssen daar hebben leren vliegen. Dit was overigens geen groot succes.

*Foto Theo Dinnissen, molen Zeldenrust voor 1927.
Op de Molenberg*

Verval en herbouw

Theo Verheggen heeft de molen nog jarenlang gebruikt voor opslag van zijn verzameling ongebruikte oorlogsattributen. Toen bekend werd bij de familie Thijssen dat er levensgevaarlijke spullen lagen opgeslagen, hebben ze de Mijnenopruimingsdienst ingeseind en die heeft alles opgehaald.

De molen was toen al in zo'n slechte staat dat het levensgevaarlijk was om hem te beklimmen. Het was te verwachten dat, als er geen grote reparaties zouden komen, het einde nabij zou zijn.

De molen heeft er niet op kunnen wachten en is in de nacht van 12 op 13 november 1972 in een storm met orkaankracht met donderend geweld naar beneden gekomen. Tien jaar later hebben ze op de Oude Kleefsebaan een nieuwe standerdmolen gebouwd die qua uiterlijk een beetje lijkt op de oude Zeldenrust.

Theo Dinnissen

Foto molen Zeldenrust en Café Verheggen, Kerkstraat 1926

Red AvL 280917